

Posudek oponentky bakalářské práce

Dita Vrabčková. 2019. *Strany mezery v České republice: Analýza politických stran v České republice z hlediska jejich „mezernosti“*. 58 stran.

Téma bakalářské práce je relevantní a nosné. Strany mezery jsou bezpochyby fenoménem, který lze v České republice zkoumat a přispět tak do politologické debaty. Autorčiným záměrem je „analyzovat programy politických stran v parlamentních volbách v ČR v letech 2006, 2010, 2013 a 2017“ a na základě teoretického konceptu Meyera a Millera určit, které politické strany lze označit za strany mezery (s. 9). Tuto klíčovou výzkumnou otázku ještě doplňuje dvěma dalšími otázkami, které sledují programový vývoj politických stran v daném časovém období a jejich blízkost k tzv. mainstreamu stranického systému (s. 9). Zejména poslední parlamentní volby v roce 2017 nejsou z tohoto hlediska zpracované a nabízí se tak možnost vlastní analýzy.

Po obsahové stránce hodnotím pozitivně snahu autorky pracovat s primárními zdroji (zejména programy politických stran) a vyvodit vlastní závěry. Samozřejmě přitom vychází z dosavadních výzkumů a zvoleného teoretického konceptu, ale je zde jasně patrný také autorčin vklad. Vzhledem k tomu, že samotná definice strany mezery je dosti problematická a zdaleka není jednotná, bylo nejprve nutné definice jednotlivých autorů kriticky zhodnotit a k některé z nich se přiklonit, či formulovat definici vlastní. Autorka nakonec zvolila definici i způsob měření „mezernosti“ autorů Meyera a Millera. Doporučila bych lépe tento výběr zdůvodnit v úvodu a text úvodu přehledněji strukturovat – např. hodnocení použitých zdrojů je nelogicky rozdělné na dvě části (nachází se na začátku i na konci úvodu). Očekávala bych také podrobnější vysvětlení metodologie, nebo alespoň zmínku o tom, že autorka svůj metodologický postup objasní v teoretické kapitole, což pak skutečně činí na s. 15–16. V empirické části není jasné, zda zkoumané kategorie a podkategorie volebních programů politických stran (tabulka 1) vybírala sama autorka, nebo je přebírá od Meyera a Millera. Správnost výpočtů jsem neověřovala a hodnotím spíše schopnost autorky komparovat a interpretovat dané výsledky, což jasně prokázala v komparativní kapitole. V závěru mi chybí explicitnější odpovědi na výzkumné otázky, které je nutné hledat spíše mezi řádky. Jak blízko mainstreamu stranického systému se ve sledovaném období nacházela např. KSČM? Byla blíž než např. Strana zelených?

Z formálního hlediska mám k práci několik připomínek. Jazyková úroveň textu je velmi dobrá, gramatické chyby se vyskytují ojediněle (např. na s. 45, 51), nicméně najdeme zde formální nedostatky jiného typu. Úvod, závěr, seznam tabulek, ani seznam zdrojů se nečíslyje. Určitě by bylo přehlednější rozdělit použité zdroje na literaturu, prameny a internetové zdroje. V případě plné citace odborného článku se uvádí rozsah stran celého textu článku v daném časopise, nikoli pouze stránky, z nichž autorka čerpala. Je rovněž neobvyklé, že v práci není ani jedna poznámka pod čarou.

Celkově považuji práci Dity Vrabčkové za kvalitní případovou studii, která splňuje podmínky pro odborné texty v bakalářském stupni studia. Výše uvedené připomínky nejsou závažné a oceňuji, že se autorka snažila aplikovat teoretické principy, samostatně argumentovat a pracovat se zdroji, což se jí do velké míry podařilo.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 9. srpna 2019

Lenka Špičánová